

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก (กรมวิชาการ 2545 : 1) การจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำให้เด็กเยาวชน และผู้เรียนทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตามที่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้อง ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ภาระงานการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ภาระงานการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) การจัดการศึกษา ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม ภาระงานการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (มาตรา 23) แนวทางปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรแบบเต็มรูป และสามารถลงมือปฏิบัติได้จริง มีการพัฒนาการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย ทักษะด้านคณิตศาสตร์ และภาษา (มาตรา 23) การจัดกระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยจัดให้มีกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ หรือประสบการณ์จริง ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน (มาตรา 24) และมีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 52) มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน (มาตรา 66) โดยพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (มาตรา 65) และส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (มาตรา 67)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นองค์การหนึ่งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม และพื้นที่ใกล้เคียง มีหน้าที่ให้บริการการศึกษา คือ ให้บริการส่งเสริมการศึกษา โดยมุ่งเน้นให้บริการอย่างทั่วถึง และเกิดความพึง

พอใจแก่ผู้มีส่วนได้เสียโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะบุคลากรทางการศึกษา (2) มุ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และการวิจัยเชิงบูรณาการในท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน (3) ให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการ พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นและสังคม เพื่อให้สังคมมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มุ่งให้สังคมตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่นและประเทศชาติ ดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งวิธีสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นวิธีการที่ครูมีบทบาทน้อยลงแต่จะเพิ่มบทบาทให้ผู้เรียนมากขึ้น ครูจะเป็นผู้คอยยอมรับการแสดงออกของผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดประสบการณ์ด้านต่างๆ จากการท างานร่วมกัน ได้มีโอกาสอภิปรายและขณะเดียวกันได้มีโอกาสประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง สำหรับการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนนี้ จะช่วยให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา นอกเหนือจากการได้รับแต่เนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่เนื่องจากความเป็นจริงในข้อที่ว่า ไม่มีรูปแบบการสอนใดที่ดีที่สุดแต่เพียงอย่างเดียวที่ครูจะนำมาสอนให้บรรลุทุกจุดประสงค์ และในทุกสถานการณ์ได้ นอกจากนั้นสภาพชั้นเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกับการจัดการเรียนการสอน การจัดชั้นเรียนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละบุคคล ไม่ควรดำเนินการสอนด้วยวิธีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การจัดชั้นเรียนโดยทั่ว ๆ ไปจะเป็นการจัดกลุ่มแบบคละ (heterogeneous grouping) ซึ่งเป็นการจัดผู้เรียนเก่งและอ่อนตละอยู่ในห้องเดียวกัน และเป็นสภาพที่แท้จริงตามธรรมชาติ คือมีทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ทั่วไป ครูผู้สอนมักจะพบปัญหา เพราะถ้าใช้เทคนิควิธีสอนเนื้อหา และประเมินผลอย่างเดียวกันจะพบว่าเด็กเก่งมักไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร เด็กอ่อนก็เรียนไม่ค่อยทัน (สุวัฒนา-อุทัยรัตน์ 2545 : 110)

รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ สำหรับนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 เป็นรายวิชาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคทางการบริหาร ผู้นำและภาวะผู้นำ คุณลักษณะและบทบาทหน้าที่ของผู้นำ การบริหารทีมงาน การแก้ปัญหาและอุปสรรคอันเกิดจากการบริหารงาน การจัดการความขัดแย้งในกลุ่มและระหว่างกลุ่มในองค์การ และการศึกษาเทคนิคการบริหารตามแนวคิดการบริหารตามแนวคิดสมัยใหม่ โดยมีจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีภาวะผู้นำ บทบาทของผู้นำ และการพัฒนาองค์การ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างผู้นำคนสำคัญในระดับโลก วิเคราะห์บทบาทภาวะผู้นำ และเทคนิควิธีการบริหารของผู้นำ อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา นักศึกษาขาดแรงกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงประสงค์มากนัก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษาในรายวิชาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องค้นหาวิธีการพัฒนาคุณภาพของตัวผู้เรียนโดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมีใช้เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรม ประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการ

ทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ , 2544 :15) การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนในหลายด้าน เช่น มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น มีสุขภาพจิตดีขึ้น เป็นต้น นอกจากนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วมเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง.2550 : 121) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือเป้าหมายของกลุ่ม (สลาวิน (Slavin, 1987 : 7-13) และเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (ไสว พักขาว. 2544 : 193) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัลลภ ดาศรี (2551) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านวารไพโรศรี อำเภोजอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนวิธีนี้อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ รัตติกร ภิรมย์ไกรภักดิ์ (2552) การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD พบว่า ผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นที่น่าพอใจ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานกลุ่มร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุขสนุกสนานกับกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดีโดยสรุป การนำกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ส่งผลให้ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และผลการวิจัยของ นิคม ยุนชัย (2550) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ของสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนชุมแสงชูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผู้เรียนเข้าใจกันมากขึ้น สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ผู้เรียนอ่อนภูมิใจและมั่นใจในตนเองมากขึ้น กลุ่มผู้เรียนเก่งให้ความสนใจกับผู้เรียนอ่อนในกลุ่ม และช่วยอธิบายให้ผู้เรียนอ่อนฟังดี มีความสามัคคีมากขึ้น ทุกคนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนความรู้กันอย่างน่าพอใจ มีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีความรับผิดชอบสูง ช่วยเหลือกันดี ทำให้ทุกคนมีเจตคติที่ดีต่อสาระคณิตศาสตร์

จากกรณีดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำสูงขึ้นหรือไม่ ถ้าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้เทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำได้ก็จะเป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมการสอนในเรื่องอื่นๆต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 ซึ่งผลจากการวิจัยที่ได้ จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดนโยบายพัฒนาปรับปรุงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เป็นไปตามเป้าหมายและเป็นที่ยังพอใจแก่ผู้มีส่วนได้เสีย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังของนักศึกษาด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม หลังการเรียนรู้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3 หมู่ 3 จำนวน 30 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น ดังนี้
 - 2.1 การจัดการความรู้ (Knowledge management - KM)
 - 2.2 องค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning organization
 - 2.3 การประกันคุณภาพทั่วทั้งองค์กร TQM : Total Quality Management
 - 2.4 แนวคิดการบริหารแบบ Balanced Scorecard
 - 2.5 การวิเคราะห์องค์การ SWOT Analysis
 - 2.6 แนวคิดการลดต้นทุน (Cost down)
 - 2.7 แนวคิดการปรับปรุงคุณภาพ (Improvement)
 - 2.8 หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

2.9 แนวทางการบริหารสมัยใหม่ (Modern Management)

2.10 แนวคิดพื้นฐานด้านภาวะผู้นำ (Leadership Thought)

2.11 ทฤษฎีภาวะผู้นำ (Leadership Theories)

3. ตัวแปรการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนรายวิชาเทคนิคการ
บริหารและภาวะผู้นำ

4. สถานที่วิจัย ได้แก่ หลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม

5. ระยะเวลาที่วิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักศึกษาแต่ละคนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อยๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุผลตามเป้าหมาย ตลอดจนส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามระบอบประชาธิปไตย ที่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมเพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ การทำงานร่วมกันด้วยความสุขและสร้างสรรค์

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ

3. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง คุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรกหมายถึง กลุ่มตัวอย่างสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลังหมายถึง กลุ่มตัวอย่างสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนเนื้อหาครบถ้วนแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80

4. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการศึกษารายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ

แผนการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงแผนการดำเนินการวิจัย

กิจกรรมการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	การศึกษาเอกสาร	ตุลาคม 2553
การทดสอบก่อนเรียน	แบบทดสอบ	พฤศจิกายน 2553
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ	การศึกษาเอกสาร	พฤศจิกายน 2553
การทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ	แผนการจัดการเรียนรู้ การรายงานกลุ่มโดยการอภิปรายกลุ่ม แบบบันทึกการสังเกต	พฤศจิกายน 2553 ถึง กุมภาพันธ์ 2554
การทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบ	28 กุมภาพันธ์ 2554
การสอบตามเจตคติ	แบบวัดเจตคติ	1 มีนาคม 2554

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ
3. เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ รายวิชาเทคนิคการบริหารและภาวะผู้นำ และวิชาอื่นๆ อีกต่อไป
4. ได้นวัตกรรมการเรียนการสอน สำหรับใช้เพื่อการเรียนการสอน ทบตวนบทเรียนได้อีกทางเลือกหนึ่งนอกเหนือจากตำราเรียน และสามารถแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล